

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 квітня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1—10 квітня 1949 р.)

Число	Д е н ь	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний україн- ський театр ім. Шевченка	Русский драмати- ческий театр	Театр музкомедії
1	П'ятниця	ЕСМЕРАЛЬДА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	КОНФЕРЕНЦІЯ ЗРИТЕЛЯ	Є НА ВОЛЗИ ГОРОДОК
2	Субота	БАЛ-МАСКАРАД	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	Є НА ВОЛЗИ ГОРОДОК
3	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (р)	ПО ТОЙ БІК (вранці та ввечері)	СОБАКА НА СЕНЕ (у) МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (д) КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ (в)	Є НА ВОЛЗИ ГОРОДОК (р)
4	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
5	Вівторок	ВИСТАВИ НЕМА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	СОБАКА НА СЕНЕ	Є НА ВОЛЗИ
6	Середа	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ШЕЛЬМЕНКО- ДЕНЩИК	СОБАКА НА СЕНЕ	ГОРОДОК БІДНИЙ СТУДЕНТ
7	Четвер	Д А Н К О	ГЛИБОКЕ КОРИННЯ	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	Є НА ВОЛЗИ ГОРОДОК
8	П'ятниця	ЧАРОДІЙКА	ПО ТОЙ БІК	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	ЛЕТУЧА МИША
9	Субота	ДУБРОВСЬКИЙ	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	АРШИН МАЛ АЛАН
10	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (р) ЕСМЕРАЛЬДА (в)	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (р) ПО ТОЙ БІК (в)	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (у) МЕЩАНЕ (днем) КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ (веч).	АРШИН МАЛ АЛАН(р) Є НА ВОЛЗИ ГОРОДОК (в)

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 10 (47)

1—10 квітня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

1, 10 квітня

10/IV дійсний абонемент сер. «Г», талон 1.

м. Пуні.

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — П. Баленко.

Постава головного балетмейстера, засл.
арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — І. Назаров.

Асистент балетмейстера-постановника —
О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сто-
річчя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собора і відданий слуга архідіа-

кона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантию і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злосчастного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона

за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань кидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заповідану їй образу, подає йому напиться і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обніматися Есмеральдою. В цю мить архідіакон

Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — Я. Додін; В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Клод Фролло, архідіакон собора Паризької богоматері — А. Горохов, І. Трахтенберг. Квазімодо, дзвонар собора — О. Люлін, А. Саркісянс. П'єр Гренгуар, студент, поет — О. Галкін, П. Плавник. Флер де Ліс, наречена Феба — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — В. Савченко. Клопен Труйльфу, «король» бродяг — М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко,

М. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер; на віолончелі— Б. Ескін, Е. Хоміцер; на арфі—А. Гельрот.

2 КВІТНЯ

Дж. Верді

БАЛ - МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин

Переклад Б. Тена (М. Хомичевського).
Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.
Постановка народн. арт. УРСР М. Стефановича.

Художник — Л. Горевой.

Постава танців В. Нікітіна.

Хормейстер—Є. Мариківський.

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Передягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому

руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерігатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток. на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невідома своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—Н. Ісламова. Ульріка — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Паж—В. Павленко. Герцог Річард—З. Канзбург. Ренато—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Горн—Б. Малков. Ріббінг—М. Державін, Д. Діссар. Сільвано—Г. Коваль. Суддя—П. Строганов. Слуга— В. Хворост.

В балеті беруть участь артисти: М. Горпиненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, А. Саркісянс, В. Семінаренко, Г. Хоменко.

Виставу веде — С. Петров.

3 (вранці), 6, 10 (вранці) квітня
6/IV дійсний абонемент сер. «А», талон 1.

О. Пушкін

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Лібретто Б. Бельського

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — П. Славінський, засл. арт.
РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера В. Будневича, засл. арт. УРСР.

Художник — Д. Овчаренко.

Танці в постанові О. Галкіна.

Хормейстер — Є. Мариківський.

У казковому місті Тмутаракані «три дівичи под окном прями поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що річ наймолодшої з сестер любя його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і — зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють лукавий план помсти.

1-й акт. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою при-

їздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

2-й акт. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилося прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

3-й акт. 1-а картина. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів плывуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

2-а картина. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошилися. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято

порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

4-й акт. 1-а картина. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він чув, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе він царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівчина, в якій «во лбу горит звезда, под косою блесит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

2-а картина. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий domeк з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бываеь бы свадьба нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкін, П. Скоробагатько. Цариця Мілітріса, молодша сестра — В. Гу-

жова, нар. арт. УРСР; І. Ісламова, К. Морозова. Ткачиха, середня сестра — Т. Барбітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — В. Венецька; Л. Колодуб, Л. Літінська. Бабариха — Е. Лейтес, О. Носенко. Царевич Гвідон — В. Бутков, В. Совалов. Царівна-лебідь — О. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — П. Калюжний, О. Нікітін. Гонець — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Скоморох — Д. Діссар, Б. Малков. Корабельник 1-й — П. Калюжний, В. Хворост. Корабельник 2-й — М. Григор'єв, Г. Коваль. Корабельник 3-й — М. Державін, Б. Малков. Дяки — І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.

Виставу веде: С. Петров та А. Базилевич.

3 КВІТНЯ

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент — П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. Овчаренка.

Асистенти постановника: О. Галкін і П. Плавник.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати

Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянется їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянется, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, гро-

мом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяє закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДИЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Оділлія, дочка лихого генія—Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Принц Зігфрід—Я. Додін; В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Лихий геній Ротбард—О. Горохов, А. Кисенко. Блазень—Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда—М. Горпиненко, Г. Маслова. Наставник принца—Т. Агеев, І. Дергаус.

Па-де-труа виконують: В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко; солісти балету: Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркіянс, І. Трахтенберг та весь склад балету театру.

7 КВІТНЯ

Абонемент сер. «Б» талон 1.

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто—В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Балетмейстер-постановник—засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Художник—Д. Овчаренко.

Концертмейстер—Я. Калігорський.

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри—змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду пере-

можцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревностями, кидається на Данко з ножом, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників переважаються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Третя дія. 1 - а картина. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2 - а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний про-

стяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гідливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножом кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замінанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесли довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!—крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати—слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче негасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко, П. Плавник. Радда — І. Герман, О. Ширай. Ларра — О. Галкін, Я. Додін. Міліца — Н. Виноградова, Л. Любімова. Ватажок орди — О. Горохов, К. Троїцький. Начальник охоронців — О. Галкін, Я. Додін. Зобар — М. Ізотов, А. Кисенко. Старійшина — І. Дергаус, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркіянс, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету.

Виставу веде С. Петров.

8 КВІТНЯ

Абонемент сер. «П», талон 1.

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник — І. Назаров.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР
В. Литвиненко.

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходять погослоки, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасья попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чернець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натопт переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає

синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заповідати собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де схованс Настасья. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—Т. Барбітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Княжич Юрій, їх син—З. Канзбург, В. Совалов. Мамиров, старий дяк—Д. Дісар, Б. Малков. Неніла, сестра його, постельнича княгині — Є. Носенко. Іван Журан, княжеський ловчий—Б. Малков. Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Фока, дядько її — М. Державін, Б. Малков. Поля, подруга «куми» — Л. Колодуб, В. Павленко. Балакін, гість нижегородський — А. Нікітін, Потап —

Н. Григор'єв, Г. Коваль. Лукаш —
В. Хворост. Кичига, кулачний боець—
М. Державін, Г. Коваль, П. Скоробагатько.
Паїсій, бродяга під виглядом ченця —
П. Калюжний, А. Нікітін. Кудьма, чак-
лун—П. Скоробагатько. Гість—Н. Григор'єв,
П. Скоробагатько.

9 квітня

Абонемент сер. «В», талон 1.

Е. Направник

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт.
БАРСР П. Славінський.

Постава засл. артиста УРСР В. Будне-
вича.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл.
артист УРСР; Д. Діссар, Ф. Куроч-
кін, П. Скоробагатько. Володимир Дуб-
ровський—Б. Бутков, В. Совалов. Маша—
Н. Ісламова, К. Морозова. Таня—Л. Ко-
лодуб, В. Павленко. Єгоровна—Е. Лейтес,
Є. Носенко. Архип—Д. Державін, Б. Мал-
ков. Троекуров—І. Бронзов, народний арт.
УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, заслу-
жений артист УРСР. Дефорж—А. Нікітін,
В. Хворост. Шабашкін—П. Калюжний, А. Ні-
кітін, В. Хворост. Гришка—П. Калюжний,
А. Нікітін, В. Хворост. Антон—М. Дер-
жавін, Д. Скоробагатько. Ісправник—Г. Ко-
валь, Д. Скоробагатько. Верейський—
Н. Григор'єв, Г. Коваль. Засідателі—
Г. Коваль, Д. Скоробагатько. Дами—
Н. Короткіх, Н. Лисова, Є. Носенко,
С. Смулянська.

Виставу веде С. Петров.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

1, 5, 10 (вранці) квітня

Ф. Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією І. Стешенко.

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент—С. Ходкевич.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР ком-
позитора Ю. Мейтуса.

Диригент—М. Каневський.

Концертмейстер—М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер—при дворі од-
ного з німецьких герцогів—І. Мар'яненко;
лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР;
О. Романенко. Фердінанд—син його, майор—
С. Кошачевський. Гофмаршал фон Кальб—
М. Покотило, засл. арт. УРСР. Леді Міл-
форд—Н. Герасімова, В. Чистякова, нар.
арт. УРСР та УзРСР. Вурм, особистий сек-
ретар президента—І. Гавришко, І. Костю-

ченко. Міллер, музикант — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Його дружина — Г. Бабіївна. Луїза, його дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді — О. Тимофієнко. Камердинер герцга — В. Бондаренко, О. Подорожній. Лакей президента — М. Кірін. Лакей леді — М. Савченко. Поліцаї — Г. Снегірьов, В. Бережний, В. Лавров, Г. Чорний.

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

Арт. Г. Гончарова в ролі Миколаєвої (вона ж Драгоева).
(«По той бік»)

Фото М. Савченка.

2, 3, 8, 9, 10 квітня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковчанюка.

Постава режисерів Л. Кіншиної та М. Ошеровського.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музичне оформлення М. Каневського.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Хореограф — Е. Рабінович.

Концертмейстер — Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Майор Ігнат'єв, офіцер військової розвідки — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоева), молодший офіцер розвідки — Г. Гончарова, Є. Петрова, народн. артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — М. Микитенко. Радянські бійці — В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний. Болдирев Володимир, в'язень — І. Костюченко, Г. Сичук. Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — С. Верхацький, Г. Козаченко, засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — В. Мізіненко. Фурута, офіцер японської військової місії — І. Гавришко, В. Лавров. Літня японка — Н. Рантіс. Молода японка — Т. Давидова. Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — М. Волошин. Кислов,

6 квітня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР М. Покотила.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Концертмейстери—Є. Пліщенко, М. Константинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в постанові Е. Рабінович.

Диригент — зав. муз. частиною, композитор М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Прісінька, їхня дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; О. Валуєва. Скворцов, капітан—І. Костюченко, С. Кошачевський. Шельменко, його денщик — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна, його дружина—Ю. Фоміна. Евжені, їх дочка—Н. Герасімова, А. Калішевська. Лопуцьковський, жених, поміщик — М. Волошин, М. Савченко. Мотря, покоївка Шпаків — Ю. Фоміна, Р. Кіріна. Поміщик—В. Лавров, М. Микитенко. Його дружина—О. Тимофієнко. Гусар — Г. Снегірьов. Його дама — М. Коржова.

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара.

Дія відбувається на Україні року 1835.

Арт. С. Кошачевський в ролі Нецветаєва
(«По той бік»)

Фото М. Савченка.

білогвардійський генерал—О. Романенко. Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—М. Кірін. Біляєва Катя, емігрантка — О. Валуєва. Нецветаєв, співробітник японської військової місії—С. Кошачевський, Мансуров, співробітник японської військової місії—Г. Снегірьова. Лаврова Інна, емігрантка—Я. Косаківна. Невідомий відвідувач—Г. Тітов. Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані—О. Тимофієнко, З. Біляєва.

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — Р. Хмара.

7 квітня

Дж. Гоу і А. д'Юссо

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Переклад В. Владка

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Художник — Л. Альшиц.

Режисер-асистент—М. Ошерівський.

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негрятка - покоївка — А. Калішевська, Ю. Фоміна. Белла Чарлз, негрятка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Джаневра Ленгдон, його молодша дочка—П. Куманченко, засл. арт. УРСР. Аліса Ленгдон — Н. Герасімова, В. Чистякова, народн. артистка УРСР та УзРСР. Гоуард Меррік, письменник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Рой Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—С. Кошачевський. Серкін, шеріф—О. Немзер, О. Подорожній. Чак Уоррен—М. Микитенко. Б. Айзі—В. Бондаренко.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

2, 3 (днем), 7, 9, 10 (утром)
апреля

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

П'еса в 3-х діях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР А. Крамова.
Режиссер — В. Лизогуб.

Художники: Д. Власюк и З. Винник.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—И. Любич, засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—А. Воронович, нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината—В. Золотарев, засл. арт. УССР, П. Осокин, засл. арт. УССР; П. Пружанский. Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — Ф. Кривонос, Л. Молдаванов. Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — К. Гайжевская, К. Суковская. Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — Р. Семашко, Т. Семичева. Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — О. Зубова, А. Танеева. Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — Я. Азимов, Р. Брилинг. Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — А. Крамов, народн. арт. СССР; В. Лизогуб. Дружинин, секретарь парткома

Арт. К. Гайжевская в роли Полозовой
(«Московский характер»)

Фото А. Майденберга.

станкозавода — В. Карпенко. Свиридов, демобилизованный офицер — М. Таранов, В. Шаповалов. Женя, студентка—Г. Агнiewiczа, Н. Шеремет. Шура, секретарь Потапова — М. Шматченко. Маша, технический работник райкома ВКП(б) — В. Астахова, И. Смирнова. Члены бюро райкома ВКП(б)— С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

Действие происходит в Москве, в наши дни.

3 (утром), 5, 6 апреля

Лопе де Вега

Перевод М. Лозинского

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Постановка режиссера А. Глаголина.

Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.

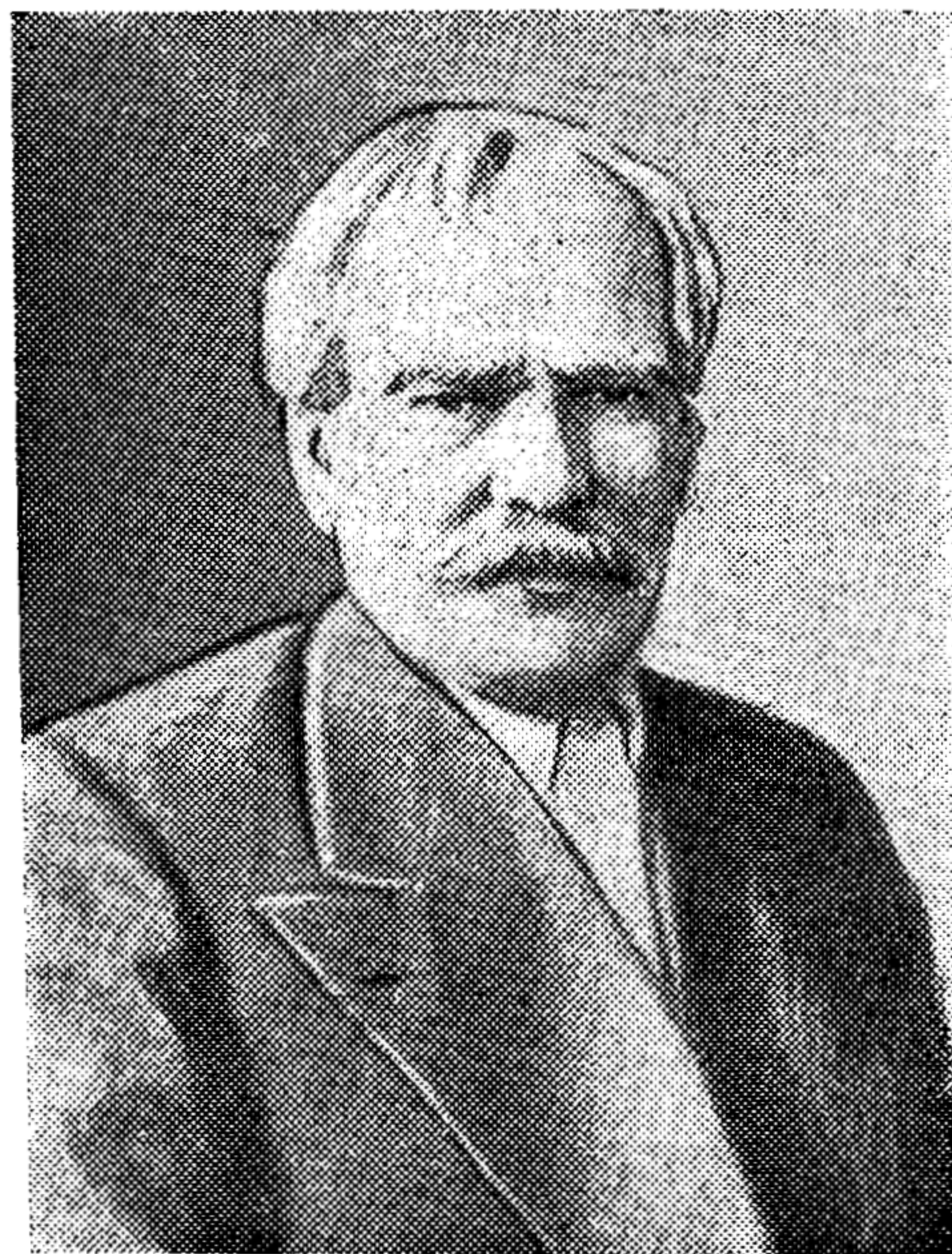
Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шац.

Танцы в постановке Л. Гай.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор — Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь —

Засл. арт. УССР П. Осокин в роли Гринева
(«Московский характер»)

Фото А. Майденберга.

тарь — В. Венцовский, Г. Ратальский. Ее служанки: Марсела—Е. Оноприенко, Н. Скоркина. Доротея—К. Борискина, М. Шматченко. Анарда—З. Кудряшева, Н. Шеремет. Отавьо — ее мажордом — П. Пружанский. Фабьо, ее слуга—Б. Тоценко. Граф Федерико—Г. Столкин, Б. Табаровский. Маркиз Рикардо—И. Мальвин, Т. Прево. Граф Лудовико—И. Здановский, А. Котляров. Тристан, слуга Теодоро—А. Волин. Леонидо, слуга графа Федерико—В. Криштоп. Сельо, слуга маркиза Рикардо—С. Лерман. Камилло—М. Иоффе.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

3, 8, 10 апреля

Братья Тур и Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — Г. Ратальский. Калугина Варвара, его невеста — К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Серафима Петровна, его мать—Е. Леонидова, К. Туберозова. Карташев Федор Демьяныч—П. Осокин, засл. арт. УССР. Полковник—В. Кропотов, Т. Прево. Майор — С. Лерман, М. Таранов. Крумин Альфред Иванович—И. Любич, засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицей в Риге — Б. Табаровский, М. Таранов. Янис, рабочий, латыш—Л. Молдаванов. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—В. Венцовский, В. Золотарев, засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—В. Лизогуб. Фрау Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, оберлейтенант — В. Криштоп. Пал Палыч — Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася —

К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн—Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид — Г. Агнивцева, А. Москаленко. Савицкий — В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

10 (днем) апреля

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР А. Крамова.

Режиссер—засл. арт. УССР И. Любич.

Художник—Б. Чернышев.

Музыкальное оформление—А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Бессеменов Василий Васильевич—В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—Е. Леонидова, Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Их дети: Петр, бывш. студент—Г. Ратальский, М. Таранов и Татьяна, учительница—К. Гайжевская, К. Суковская. Нил, воспитанник Бессеменова—Л. Молдаванов, В. Северов, засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—Э. Коломийский, А. Крамов, нар. арт. СССР. Поля, его дочь—К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева. Кравцова Елена Николаевна—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Тетерев, певчий—В. Матов, засл. арт. УССР; Т. Прево. Шишкин, студент—В. Кропотов, В. Шаповалов. Цветаева, учительница — А. Москаленко, М. Шматченко. Степанида, кухарка—А. Кочкарева, К. Туберозова. Доктор—И. Здановский, И. Мальвин.

Участвуют: Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

1, 2, 3 (вранці), 5, 7, 10 квітня

А. Лепін,

засл. діяч мистецтв Латв. РСР.

Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК

Музична комедія на 3 дії, 4 картини
Текст А. Гендельштейна і І. Петрова

Переклад В. Сокола

Постава М. Аваха.

Диригенти — М. Хайкін, Ю. Чернін.

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Режисер — М. Іванов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віктор Білоненко — Г. Охріменко. Олена Павлова — К. Великосельська, А. Лундишева. Сергій Іванович Павлов — Д. Волков. Віра Олександрівна Павлова — А. Алмазова. Льоня Глазкін — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощина — З. Мізіненко, В. Омельченко. Страусов — М. Іванов. Страусова — Н. Попова, Л. Романенко. Никонор — К. Передерніков. Федосей — І. Білашенко. Гасан — І. Бурменко. Жора — М. Мармур. Петя — М. Гавриленко. Вася — А. Зуб. Шофер — О. Бондаренко. Маруся — А. Коваленко. Галя — В. Омельченко. Наташа — Т. Безяєва, А. Лазуренко. Касирка — М. Вербицька, Р. Коваль. Студенти — І. Горох, С. Киричек, Г. Рибалкін, З. Рухманев. Малов — Є. Грицюк. Власова — Ф. Пергамент, Н. Чистякова.

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кованець, Е. Коновальченко, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, В. Семьонов, Б. Хильченко та весь ансамбль балету.

Виставу веде Н. Боровкова.

3 квітня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст І. Рубінштейна. Переклад В. Сокола.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Соляшанський.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Танці в постанові балетмейстера Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — Н. Аннікова, З. Мізіненко. Містер Ікс — Д. Волков, П. Уманець. Гоні Шлюмбергер — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Маркіз — І. Білашенко, О. Райданов. Мішель — А. Аркін. Корбо — Н. Гавриленко. Ренар — В. Андреев. Пелікан — Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — А. Алмазова, Л. Романенко. Пінелі, директор цирку — С. Грицюк. Пікало — Т. Безяєва, М. Вербицька. Барон — С. Бондаренко. Гість — А. Мармур.

БАЛЕТ:

«Пантера» — В. Балацький, Л. Кабанець, В. Ліснівська, А. Мелехов, Б. Хильченко.
«Китайський» — А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.

Арт. К. Великосельська в ролі Броніслави
(«Бідний студент»)

Фото Майденберга

6 квітня

Мілікер

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин

Текст М. Ердмана, М. Уліцького. Переклад Ів. Кочерги.

Постава — І. Радомиського.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Солящанський.

Художник — Н. Соболю.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Режисер — Н. Попова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек — Г. Охріменко, Д. Уманець. Младек — Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР: К. Райданов. Графиня Палматова — А. Алмазова, Н. Попова. Лаура — Л. Міцнер.

Р. Уманська, засл. арт. УРСР. Броніслава — К. Великосельська, А. Лундишева, Губернатор Олендорфа — А. Аркін, О. Райданов. Ентеріх — І. Білашенко, К. Передерніков. Пуфке — М. Іванов, М. Мармур. Піфке — С. Грицюк, О. Івашутич, нар. арт. УРСР. Офіцери — І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов. Хазяїн ресторану — Б. Андреев, Е. Бондаренко. Катарин — Т. Безяева, М. Вербицька.

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, В. Семенов, Б. Хильченко і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, В. Ліснівська, Р. Нікітіна.

Мазурка. Виконують: В. Балацький,

Арт. Т. Охріменко в ролі Владека
(«Бідний студент»)

Фото Майденберга

О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич,
Л. Лебеденко, В. Ліснівська, Б. Хильченко
та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

8 КВІТНЯ

И. Штраус

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст Ердмана і Вольпіна. Переклад Шипова.

Постава художнього керівника театру
М. Аваха.

Диригенти — С. Солящанський, засл. арт.
УРСР; М. Хайкін.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Танці в постанові балетмейстера Л. Леонідова.

Режисер — Н. Попова.

Режисер-лаборант — Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Айзенштейн — Д. Волков, Г. Охріменко.
Розалінда — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл.
арт. УзРСР. Адель — Н. Аннікова, А. Лундишева.
Альфред — А. Федосов. Фальк — А. Аркін,
К. Райданов. Блінд — І. Білашенко, М. Мармур.
Орловський — К. Передерніков. Амедей — О. Івашутич,
нар. арт. УзРСР. Амелія — Н. Попова,
Л. Романенко. Лотта — М. Вербицька,
З. Мізіненко. Франк — О. Райданов.
Черговий — Микола Іванов, Л. Пономаренко,
засл. арт. УзРСР. Помічник — В. Андреев,
С. Грицюк. Лісничий — М. Гавриленко.
Невідомий — В. Андреев. Молодий чоловік —
А. Зуб. Кравчиха — М. Вербицька.

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров,
Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик,
Л. Лебеденко, В. Ліснівська, В. Піатрович,
В. Семьонов, Б. Хильченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо та Н. Боровкова.

9, 10 (вранці) КВІТНЯ

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.
Диригенти — засл. арт. УРСР С. Солящанський,
М. Хайкін, Ю. Чернін.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Танці в постанові балетмейстера В. Нікітіна.

Концертмейстери — П. Кулісич, Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — Г. Охріменко, Л. Уманець. Сулейман — А. Аркін, І. Білашенко. Гюльчохра — К. Великосельська, Р. Уманська,
засл. арт. УзРСР. Джихан — Н. Попова,
Л. Романенко. Теллі — З. Мізіненко.
Султанбек — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР;
О. Райданов. Веллі — Д. Пономаренко, засл.
арт. УзРСР. Ася — Т. Безяева, В. Омельченко.

В танцях беруть участь: В. Балацький,
О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич,
Л. Лебеденко, В. Семьонов, Б. Хильченко
та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова.

Відповідальний редактор З. СМОКТИЙ.

Видає Харківська філія „Українського театального товариства“

БЦ 06671. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 257. Тираж 1500.

ГРАЖДАНЕ!

ПОСЕЩАЙТЕ МАГАЗИНЫ и КИОСКИ „ХАРПРОМТОРГА“

В магазинах и киосках имеются в большом выборе:

ткани, обувь, готовое платье, трикотаж, чулочно-носочные товары, парфюмерия, музыкальные инструменты, различная посуда, фарфор, часы, ювелирные изделия, головные уборы, велосипеды, мотоциклы, игрушки и другие товары.

Цены с 1-го марта значительно снижены.

АДРЕСА МАГАЗИНОВ:

ГОТОВОГО ПЛАТЬЯ — маг. № 54, ул. Свердлова, 7.
— маг. № 68, ул. Энгельса, 29.

ГОЛОВНЫЕ УБОРЫ — маг. № 84, ул. Свердлова, 10.
— маг. № 40, пр. Сталина, 8.

КУЛЬТТОВАРЫ — маг. № 60, пр. Сталина, 2.
— маг. № 33, ул. Свердлова, 27.
— маг. № 53, ул. Энгельса, 29.

ФАРФОР и ЮВЕЛИРНЫЕ ИЗДЕЛИЯ — маг. № 93, пл. Тевелева, 9.

„ВСЕ ДЛЯ ПОДАРКОВ“ — маг. № 75, пл. Р. Люксембург.

МЕТАЛЛО-ХОЗЯЙСТВЕННЫЕ — маг. № 24, ул. Своб. Академии, № 33.
— маг. № 51, Рыбная площадь.

Кроме того, в системе Харпромторга имеются комиссионные магазины, принимающие от населения вещи на комиссию.

ГРАЖДАНЕ, пользуйтесь услугами комиссионных магазинов!

ИХ АДРЕСА:	маг. № 2, пл. Тевелева, 12.	маг. № 67, ул. Энгельса, 29.
	маг. № 8, ул. Свердлова, 10.	маг. № 39, ул. Св. Академии, 20.
	маг. № 9, ул. Св. Академии, 33.	маг. № 71, Холодногорский рынок
	маг. № 4, пр. им. Сталина, 11.	